

4. Вакуленко Т. С. Світовий досвід використання тестів здатностей при вступі до ВНЗ / Т. С. Вакуленко // Вивч. укр. мову та л-ру. – 2012. – № 12. – С. 35–38.

5. Капустян І. І. Аналіз теоретичних принципів функціонування національного центру безперервного навчання у Швеції / І. І. Капустян // Вісн. Черкас. ун-ту. Сер.: Пед. науки. – 2010. – Вип. 183, ч. 1. – С. 115–120.

6. Капустян І. І. Функціональні та структурні особливості системи неперервної освіти Швеції / І. І. Капустян // Витоки педагогічної майстерності: зб. наук. пр. / Полтав. держ. пед. ун-т ім. В.Г. Короленка. – Полтава, 2011. – Вип. 8, ч. 2. – С. 133–138.

7. Лещенко М. Взаємовплив і взаємопроникнення між формальною і неформальною освітою у Швеції / Марія Лещенко, Валентина Давидова // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. педагогічна / Львів. нац. ун-т ім. Івана Франка. – Л., 2009. – Вип. 25, ч. 3. – С. 305–312.

8. Логвиненко Т. О. Демократичні підходи в організації освіти дорослих у Швеції / Т. О. Логвиненко // Вісн. Черкас. ун-ту. Сер.: Пед. науки. – 2011. – Вип. 203, ч. 2. – С. 33–36.

9. Логвиненко Т. О. Освіта впродовж життя: тенденції шведського розвитку / Логвиненко Т. О. // Педагогічний процес : теорія і практика. Педагогіка. Психологія / Ін-т пед. освіти і освіти дорослих НАПН України. – К., 2010. – № 3, ч. 1. – С. 255–263.

10. Огієнко О. І. Інноваційний потенціал модульних технологій, що базуються на компетенціях, у професійній освіті / Олена Іванівна Огієнко // Педагогіка і психологія проф. освіти. – 2010. – № 4. – С. 62–70.

11. Огієнко О. Шведський досвід організації та функціонування навчальних гуртків для дорослих / Олена Огієнко // Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи / НАПН України, Ін-т пед. освіти і освіти дорослих. – К., 2010. – Вип. 2. – С. 182–193.

12. Шапочкіна О. В. Неформальна освіта: зарубіжний досвід організації / О. В. Шапочкіна // Неперерв. проф. освіта: теорія і практика. – 2011. – Вип. 1. – С. 122–125.

УДК 37.07:[005:001.895](477)

Г.В. Коваль

ІННОВАЦІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ В ОСВІТІ DIRECTION FOR THE INNOVATION IN EDUCATION SPHERE

Однією з головних ознак сучасного суспільства є його розвиток на основі інновацій. Цей процес повною мірою реалізовується й в освітній галузі, оскільки саме ця сфера визначає поступальний рух економіки кожної держави. Поняття «інновації» вже давно упроваджено в Україні, адже саме ним позначають нововведення, новизну, зміну, введення чогось нового. Самі по собі інновації не виникають. Вони є результатом наукових пошуків, передового досвіду як окремих особистостей, так і цілих колективів.

Сучасний етап розвитку освіти в Україні характеризується відходом від тоталітарної уніфікації і стандартизації педагогічного процесу, інтенсивним

переосмисленням цінностей, пошуками нового в теорії та практиці навчання і виховання. Вимога переходу до інноваційної освіти, зокрема у вищій школі, зумовлена викликами сьогодення і належить до пріоритетних напрямів державної політики в Україні в контексті інтеграції вітчизняної освітньої галузі до європейського та світового освітнього простору.

Основне завдання вищої освіти полягає у формуванні творчої особистості фахівця, здатного до саморозвитку, самоосвіти та інноваційної діяльності [1, с. 4].

Глосарій Європейського фонду освіти пояснює, що інновації – це вперше впроваджена новизна, однак більшість інновацій пов'язана з перенесенням існуючих підходів у нові умови через їх адаптацію або внесення поступових змін до існуючих систем [2, с. 295]. Інновації в освіті – це процес створення, упровадження та поширення в освітній діяльності нових підходів, ідей, методів та прийомів, технологій, спрямованих на оновлення, модернізацію, трансформацію навчального процесу відповідно до вимог часу. Зокрема, для вищої школи визначальним має бути формування у студентів системного підходу до аналізу професійних завдань, стратегічного мислення, здатності до соціальної мобільності, прагнення до самонавчання, самовиховання та самовдосконалення впродовж усього активного трудового життя. А це можна досягнути, насамперед, за рахунок трансформації свідомості викладачів ВНЗ, переозброєння їх новими підходами до професійної діяльності в межах «моделі студентоцентричного навчання», постійного впровадження інноваційних методів у навчальний процес вищої школи як одного з кроків у процесі інтернаціоналізації вищої школи України [3].

В Україні виникла потреба в інноваційній спрямованості педагогічної діяльності в умовах розвитку освіти, яка спричинена певними обставинами:

- побудова закладів освіти нового типу, враховуючи їх конкурентоздатність;
- організація навчального процесу, що носитиме дослідницько-пошуковий характер;
- постійний пошук нових організаційних форм навчання, запровадження індивідуального підходу до особистості, нових технологій навчання і виховання.

Отже, інновації у змісті освіти мають доповнюватися і реалізовуватися через оволодіння інноваційними методами і формами навчання (діалоговими, діагностичними, активними, інтерактивними, дистанційними, комп'ютерними, мультимедійними, телекомунікаційними, тренінговими, проектними), шляхом запровадження альтернативних навчально-виховних технологій, таких як алгоритмізована, індивідуалізована, диференційована, модульна, колективна (у малих групах) тощо [4, с. 107].

Заклади вищої освіти в Україні взяли курс на євроінтеграцію і відповідно до міжнародних стандартів запроваджують включення вітчизняної освіти до світового освітнього простору. Ми зараз спостерігаємо активні позитивні зміни щодо процесу реформування та модернізації системи освіти в Україні, а саме: автономність університетів; дуальна освіта; створення інноваційного освітнього простору, який сприятиме нововведенням в навчальний процес; впровадження інноваційних методів навчання; ефективне втілення в практику зарубіжного досвіду на основі проходження викладачами стажування за кордоном; співпраця навчальних та наукових закладів з виробництвом тощо.

Отже, національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті передбачає втілення інновацій в зміст освіти, а саме підготовку кваліфікованих

фахівців відповідного рівня та профілю, конкурентоздатних на ринку праці, компетентних, відповідальних, здатних самостійно приймати рішення та нести персональну відповідальність за свою діяльність.

Література:

1. Болюбаш Н. М., Коваль Г. В. Організація самостійної роботи студентів / Навчальний посібник // Н. М. Болюбаш, Г. В. Коваль – Миколаїв: Вид-во ЧДУ імені Петра Могили, 2009. – 68 с.

2. Ващук Ф. Г. Перехід до інноваційних технологій у вищій освіті – вимога часу / Ф. Г. Ващук // Інтеграція в європейський освітній простір: здобутки, проблеми, перспективи : монографія / за заг. ред. Ф. Г. Ващука. – Ужгород : ЗакДУ, 2011. – Вип. 16. – С. 290–305.

3. Кляп М. Інноваційні методи навчання у ВНЗ як інструмент інтернаціоналізації вищої освіти України / М. Кляп // [Електронний ресурс] – Режим доступу: file:///C:/Users/Home/Desktop/Інноваційні%20технології/Кляп

4. Syladiy I. Quality education in the context of the implementation of innovation management / I. Syladiy // Higher education Ukraine. – 2011. – № 4. – P. 105–112.

УДК 811.111

А. Колбудська

PROFITS OF AN ENTERPRISE: ESSENCE AND SIGNIFICANCE

In the conditions of market relations, the main role in the system of economic indicators is played by indicators of financial results, which reflect the various aspects of the production, marketing, procurement and financial activities of the enterprise. In this regard, an urgent need has become a comprehensive and detailed study of profits, which occupies a Central place in the overall system of cost instruments and levers of economic management. Profit, being a certain type of payment in the activity of the enterprise, is a rather complex economic category, the value of which increases immeasurably. In modern market conditions, this category answers the question: "what to buy?" "how to sell?", "for whom to sell?" [1].

Profit, being the financial result of the enterprise, characterizing the absolute efficiency of its activities. It plays an important role in the orientation of producers to produce products for the future, as it signals where the invested funds will be more profitable in order to achieve the greatest increase in gross output. Market conditions, the entity always seeks to maximize profit or to the profit margin that will ensure his growth. This will help the manufacturer to maintain its position in the market of this product. Profit creates the base that promotes self-financing, expanded reproduction. Due to the profit, external financial obligations to the budget, banks and other organizations are fulfilled. Profit-a form of manifestation of the financial result of the enterprise, determined by the ratio of income to expenses. This is the part of the revenue that remains after the reimbursement of all costs for the production and commercial activities of the enterprise [2].

According to the sources of formation, there is a profit from the sale of products (works) directly related to the industry specifics of the enterprise, as well as profit from other sales (income from the sale of unused fixed assets, intangible assets, as well as income from participation in joint ventures, income from shares, bonds and other